

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2277

гр. София, 16.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110157496 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от името на „/.../“ ЕООД, срещу Б. К. Д., ЕГН *****, с която е предявен положителен установителен иск по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 92 ЗЗД за признаване за установено, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумата от **10 000,00 лева**, представляваща неустойка за неизпълнение на задължение за въздържане от конкурентна дейност, възникнало за Б. К. Д. по силата на т. 4 и т. 7 от Декларация от 20.08.2020 г., подписана от Б. К. Д., с която последната се е задължила, че няма да използва, разгласява или предоставя каквато и да било информация (независимо от начина на придобиването ѝ), факти, решения и данни, свързани със стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или на негови партньори, доставчици или клиенти под каквато и да е било форма за цели, които не са свързани с осъществяване на стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или с изпълнение на трудовите задължения на ответника в най-добрия интерес на работодателя, което задължение е поето за времето на съществуване на трудовото правоотношение между „/.../“ ЕООД и Б. К. Д., както и за една година, броено от датата на прекратяване на последното, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 27.06.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството, като се прави възражение за нередовност на исковата молба с искане същата да бъде оставена без движение. Съдът намира възражението за неоснователно, тъй като ищецът е навел достатъчно фактически твърдения за обстоятелствата, от които произтича претендираното вземане, като развитите от ответника съображения касаят съществуването на спора и подлежат на установяване в хода на производството.

Съдът намира, че исковата молба е редовна и допустима и след размяна

на книгата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Следва да се приложи за послужване към настоящото дело ч.гр.д. № 35742/2023 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 160 състав.

Искането, направено от името на ищеца, за издаване на съдебно удостоверение със съдържанието по т. 1 и т. 2 от доказателствените искания в исковата молба, което да му послужи пред Национална агенция по приходите, е допустимо, относимо е към предмета на спора и е необходимо за правилното му решаване, с оглед на което следва да бъде уважено.

По отношение на искането на страните за допускане събиране на гласни доказателства в настоящото производство, чрез разпит на по трима свидетели при режим на довеждане, съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след конкретизиране на искането, т.е. след изрично посочване на конкретните обстоятелства, за които се иска допускане събирането на гласни доказателства в настоящото производство и след посочване на три имена на всеки от свидетелите, чиито разпит се иска да бъде извършен в производството.

Искането на ответника, съдът да изиска служебно от СРС, Районен съд – Ямбол, Районен съд – Пловдив и Районен съд – Благоевград, удостоверения за дата на образуване, предмет, страни и етапа на който се намират производството по посочените в т. 2 от доказателствените искания в отговора на исковата молба съдебни производства, следва да бъде оставено без уважение, доколкото не е относимо към предмета на делото и не би довело до установяване на факти и обстоятелства от значение за правилното му решаване.

Следва да бъдат дадени указания на ответника, че в случай, че счита, че в посочените от него производства се съдържат документи, които са от значение за делото, същият може да сезира съдът с искане за издаване на съдебно удостоверение, посредством което да се снабди с исканите от него документи и/или справки и/или удостоверения.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

I. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **19.02.2024 г. от 14:15 часа**, за когато да се призоват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и

възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

Със заявление вх. № 183418/27.06.2023 г. „/.../“ ЕООД е поискало издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Б. К. Д., ЕГН ***** за сумата от 10 000,00 лева, представляваща неустойка за неизпълнение на задължение за въздържане от конкурентна дейност, възникнало за Б. К. Д. по силата на т. 4 и т. 7 от Декларация от 20.08.2020 г., подписана от Б. К. Д., с която последната се е задължила, че няма да използва, разгласява или предоставя каквато и да било информация (независимо от начина на придобиването ѝ), факти, решения и данни, свързани със стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или на негови партньори, доставчици или клиенти под каквато и да е било форма за цели, които не са свързани с осъществяване на стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или с изпълнение на трудовите задължения на длъжника в най-добрия интерес на работодателя, което задължение е поето за времето на съществуване на трудовото правоотношение между „/.../“ ЕООД и Б. К. Д., както и за една година, броено от датата на прекратяване на последното, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 27.06.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. На 03.07.2023 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК в полза на „/.../“ ЕООД. Заповедта е връчена на настоящия ответник, като в законоустановения срок същият е депозирал възражение. Ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за установяване на вземането си на 19.09.2023 г. Исковата молба е подадена чрез ССЕВ на 18.10.2023 г. /в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

В исковата молба се твърди, че между страните е съществувало трудово правоотношение въз основа на трудов договор № 31/04.07.2017 г., по силата на който ответницата заемала длъжността „маникюрист“. Поддържа се, че ответницата е подписала декларация от 20.08.2020 г., по силата на която поела задължение за конфиденциалност и неразгласяване на информация, представляваща търговска тайна за ищеца, подробно посочена в т. 5 от декларацията. Посочва се, че според т. 4 от декларацията ответницата е имала задължение по време на действието на трудовото правоотношение и безсрочно след прекратяването му да не използва, разгласява и предоставя информация (независимо от начина на придобиването ѝ), факти, решения и данни, свързани със стопанската дейност на ищеца или негови партньори, доставчици и клиенти под каквато и да било форма за цели, които не са свързани със стопанската дейност на ищцовото дружество. Твърди се, че по силата на т. 4 от декларацията ответницата се е съгласила, че осъществяването на работа под каквато и да било форма за пряк или косвен конкурент, партньор или доставчик на ищеца за периода на съществуване на трудовото правоотношение и една година след прекратяването му, ще води до предположение, че конфиденциалната информация се използва за цели, които не са свързани с интереса на ищцовото дружество. Ищецът поддържа, че ответницата е разполагала с подробно посочена в исковата молба конфиденциална информация и е нарушила задължението си за

неразпространение на същата, като, познавайки спецификите на предлаганите от ищеца козметични продукти, се е свързала с клиенти на последния и е започнала да предлага свои продукти, като е изтъквала предимствата им и е подчертавала слабостите на артикулите на ищеца. Ищцовото дружество твърди, че ответната страна му е причинила вреди, като е разкрила на конкурентно дружество информация за предлаганите продукти, клиентелата и размера на търговската отстъпка. Излагат се съображения, че в т. 7 от посочената декларация била уговорена неустойка в размер на 10 000 лв., в случай на неизпълнение на някое от горепосочените задължения, като ищецът счита, че в негова полза е възникнало такова вземане.

Ето защо, моли да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 10 000,00 лева, представляваща неустойка за неизпълнение на задължение за въздържане от конкурентна дейност, възникнало за Б. К. Д. по силата на т. 4 и т. 7 от Декларация от 20.08.2020 г., подписана от Б. К. Д., с която последната се е задължила, че няма да използва, разгласява или предоставя каквато и да било информация (независимо от начина на придобиването ѝ), факти, решения и данни, свързани със стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или на негови партньори, доставчици или клиенти под каквато и да е било форма за цели, които не са свързани с осъществяване на стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или с изпълнение на трудовите задължения на длъжника в най-добрия интерес на работодателя, което задължение е поето за времето на съществуване на трудовото правоотношение между „/.../“ ЕООД и Б. К. Д., както и за една година, броено от датата на прекратяване на последното, ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 27.06.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника. Прави се възражение за нередовност на исковата молба с твърдения, че не било посочено в какво конкретно се е изразило неизпълнението на поетите от ответницата задължения и на която дата е извършила нарушение на свое задължение. По съществото на делото ответницата поддържа, че не дължи плащане на претендираната сума, тъй като уговорките в т. 4 и т. 7 от процесната декларация били нищожни, като противоречащи на закона, а именно – на забраната за ограничаване на правото на труд и на свободна стопанска инициатива, и нарушавали чл. 8, ал. 4 от КТ, предвиждащ недействителност на отказа от трудови права. Релевира се възражение за нищожност на уговорката за неустойка, като противоречаща на добрите нрави, тъй като можело да се претендира кумулативно с причинените вреди и размерът ѝ надхвърлял многократно размера на уговореното трудово възнаграждение, като по този начин излизала извън присъщите □ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. В евентуалност се поддържа, че уговорената неустойка е прекомерна и подлежи на намаляване. Ответникът поддържа, че процесната декларация била недействителна и поради факта, че била подписана вследствие от упражнено

от ищеца заплашване по начин, подробно посочен в отговора. Вън от гореизложеното ответницата твърди, че не е разпространявала конфиденциална информация и не е използвала такава за осъществяване на конкурентна дейност, а евентуално споделяните данни с трети лица не представлявали търговска тайна, която да е забранена за съобщаване.

Моли се за оставяне на исковата молба без движение, респ. – отхвърляне на предявения иск, респ. – за присъждане на неустойка в по-малък размер. Претендират се разноски.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявен е положителен установителен иск по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 92 ЗЗД.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Няма права и обстоятелства, които се признават от страните.

4. Обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154,ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146 ,ал. 1, т. 5 ГПК):

В тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно възникването на договорни отношения с ответника, уговорена неустойка за неизпълнение на задължение за въздържане от конкурентна дейност, възникнало за Б. К. Д. по силата на т. 4 и т. 7 от Декларация от 20.08.2020 г., подписана от Б. К. Д., с която последната се е задължила, че няма да използва, разгласява или предоставя каквато и да било информация (независимо от начина на придобиването ѝ), факти, решения и данни, свързани със стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или на негови партньори, доставчици или клиенти под каквато и да е било форма за цели, които не са свързани с осъществяване на стопанската дейност на „/.../“ ЕООД или с изпълнение на трудовите задължения на длъжника в най-добрия интерес на работодателя, което задължение е поето за времето на съществуване на трудовото правоотношение между „/.../“ ЕООД и Б. К. Д., както и за една година, броено от датата на прекратяване на последното, както и настъпването на уговорените предпоставки, пораждащи изискуемост на вземането за неустойка в претендирания размер.

В тежест на ответника и при доказване на горепосочените обстоятелства е да докаже релевираните в отговора на исковата молба

възражения, включително възражението си, че е подписал процесната декларация поради заплашване от ищеца, респ. - че е погасил задължението за неустойка.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства по делото представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи.

ПРИЛАГА за послужване в настоящото производство ч.гр.д. № 35742/2023 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 160 състав

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищеца съдебно удостоверение със съдържанието по т. 1 и т. 2 от доказателствените искания в исковата молба, което да му послужи пред Национална агенция по приходите.

ОТЛАГА произнасянето по искането на страните за допускане събирането на гласни доказателства, чрез разпит на по трима свидетели при режим на довеждане, за насроченото по делото открито съдебно заседание, след конкретизиране на искането, т.е. след изрично посочване на конкретните обстоятелства, за които се иска допускане събирането на гласни доказателства в настоящото производство и след посочване на три имена на всеки от свидетелите, чиито разпит се иска да бъде извършен в производството.

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника, съдът да изиска служебно от СРС, Районен съд – Ямбол, Районен съд – Пловдив и Районен съд – Благоевград, удостоверения за дата на образуване, предмет, страни и етапа на който се намират производството по посочените в т. 2 от доказателствените искания в отговора на исковата молба съдебни производства.

УКАЗВА на ответника, че в случай, че счита, че в кориците на делата по посочените от него съдебни производства се съдържат документи, които са от значение за изясняване на факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на делото, същият може да сезира съда с искане за издаване на съдебно удостоверение, посредством което да се снабди с исканите от него документи и/или справки и/или удостоверения.

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерството на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е

отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел.02/ 8955423; За повече информация: Мариана Николова, Мария Георгиева - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по

същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се изпрати и препис от отговора на исковата молба, ведно с приложенията.

Съдия при Софийски районен съд: _____